

Выходитъ во Львовѣ що Середы и Суботы (кроме русскихъ святыхъ) 4-ю годовицъ по полудню.

Редакція и администрація подъ Ч. 15 павлицъ Маріацкой.

Експедиція для мѣстныхъ предѣлительствъ уряджена въ друкарни Т. Шевченка (улицѣ Крива Ч. 2 на 1-омъ поверсѣ).

Всѣ листы, посланки и рекламация принадлежатъ пересылать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 15 павлицъ Маріацкой.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ стоить:
 на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
 на полъ року . . . 4 зр.
 на чверть року . . . 2 зр.

Предплату належитъ пересылать франко (наилучше почтовымъ перекладомъ) до: Администрація час. „Дѣло“.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. бѣтъ одной строчки печатной. Рекламации неоплачана вълѣтъ бѣтъ порта.

Рукописи не зворотуются толькы на попередне застереженъе.

Поодинокое число стоить 10 кр. а в.

Его Величество Цѣсарь Францъ Іосифъ I. во Львовѣ.

День першій. — Субота дни 30 серпня (11 вересня) 1880.

Описи великихъ торжествъ всеародныхъ все мусять бути неповныи и нестольки, такъ якъ они розпалываются тысячами струями и въ рѣзкихъ мѣстныхъ рѣзконачено вилываются що разъ новыми отъмѣнными образами. Треба бути всевидущимъ и всевѣдущимъ, чтобы въ першій хвилѣ все окомъ обшати, вслухити, упорядкувати и словами отдати. Тожъ не дивно, що и нынѣ мусило повернутися до початку цѣсарского прѣѣзду до Львова, тамъ больше, що и самъ гадки мимо волѣ повертаются до першихъ, найголовнѣйшихъ хвилъ. Наибольше покладана зиная менш небожъ, а всемоу обявлялася сего разу дуже свѣтло. Коли Галицка Русь торжествовала пятачти своего Цѣсари, на погѣднѣмъ, неседалъ небѣ, чаетымъ ягъ слава, царювало сонце въ пошій величавости. Сколько жончала на томъ сама всемоу торжественности — не треба, адже, и казати. Богато ориентированый перонъ львовского двѣрца голанного украшеный добрыми жиньми цѣвтами, а наповненый репрезентантами краевой автономии и высшешати властей привнати въ богатыхъ, рѣзкобарныхъ одежахъ, величава сама дворцова, все обита темнокоричневомъ ансамбломъ, украшена вышными цѣвтами, — все тогъ разомъ представляло чарующий видъ въ хвилю, коли двѣрней потягъ повиниса среди живыхъ окликовъ радости всѣхъ ожидающихъ на перонѣ, коли тиньки оклики повторились по другой сторонѣ двѣрца среди нечисленного множенства народа, а гарматий стрѣлы въ цѣлѣмъ вѣствили цѣлому городу прѣѣздъ Цѣсари. Цѣсарь повиниса въ генеральскомъ мундурѣ въ супроводѣ своихъ свиты и Намѣстника, а воштаниса всѣхъ присутныхъ войшовъ до салъ, где красной маршаломъ гр. Володимиръ привнати Его слѣдуючою промовою: „Найсвѣтлѣйшій Панае! Позволь, чтобы я еще разъ при вѣдѣдѣ до столицѣ краю повѣтатъ Тебе въ имени жителей сего землѣ, и вырастить чувства, якими переполненъ нашъ сердце. Вше передъ лѣтими высказатъ Соймъ сего краю, що ори Тебѣ, Найсвѣтлѣйшій Панае, стоимъ и слыши твоемо, а були то слова, котры слышати Твоимъ взглядомъ насъ великодушнымъ и мудрымъ поступованьемъ, стависа въ тогъ часѣхъ (одтад) провѣднѣю зинаю репрезентации краю цѣлого. Стоить при Тебѣ и непозаблѣмо при Тебѣ будемо стоить, сколько радитъ насъ запо-требуемъ, сколько радитъ сего бѣде вышнати добро або хвала Найдосъ, Твоимъ Особа, Династии або Державы. Азъ, якими зволитъ все насъ обдарувати, нешли на невѣдичий грунтъ, одушевляемъ зинае шире и такъ единодушне, съ нами шитомъ Тебѣ въ кождѣмъ саутку землѣ, що цѣлѣ. Твоимъ свитромъ по догѣмъ асеррий аномъ упузаетъ свободно, не съ зинаемъ ани повертнѣмъ; адобуемъ все собѣ. Найсвѣтлѣйшій Панае, любовь и посвящение миллионовъ жителей сего землѣ, а суть то чувства, на котрыхъ безопасно можеть свѣршатъ и почивати. Жий намъ на долъ Найсвѣтлѣйшій Цѣсарь и Король, а благословенство Боже нашъ будемо при Тебѣ.“ Цѣсарь откликнѣ на тгъ про-

мову слѣдующими словами въ немецкомъ языкѣ:
 „Занежена вѣрности и привязанности, котры повнати мене на вступѣ до краю и котры такожъ тутка що ино почувъ я, найшли дѣйстно красне подтверждение. Въ дѣлѣй подорожи ажъ доси всемоу стрѣчалъ и найвымовнѣйшій обявы любви а всѣ верстыи людности йшли въ заводу, чтобы зявнати менѣ найгорячѣйшу преданность. Глубоко порушеный тими доказами любви и привязанности, живо урадованый духомъ лѣду, якій тутъ повсюду подыбую, въ замѣтъ за тогъ сердечне прійнятыя высказую мою цѣсарску подаку. Мило було моему сердцу почути тутъ повнѣкъ, якій передъ лѣтими озвася въ соймѣ моего королевства Галичини и Володимирин вразѣ съ вел. княжествомъ краковскимъ. Въ хосенной дѣблѣности о добро цѣлости, въ мудрѣмъ попираню правдивыхъ интересовъ краю, починае порука доброй будущности, до котрой — дастъ Богъ — поступаемо съ увѣреньемъ въ згоднѣмъ, спѣлнѣмъ дѣланю.“

Голоснѣ, одушевленый оклики на честь Цѣсари овалиса по тыхъ словахъ и супроводили цѣсарскій поѣздъ ани въ трікофальну браму, где Цѣсарь задержався, чтобы прійняти ключѣ мѣста въ руки президента д-ра Гвионьского. Здвигъ наорода на подворье и въ аллей головного двѣрца бувъ такъ великий, що шпальберъ утвореный елужбою желѣзницѣй на хвилю перервався и массы народа втиснулиса за поѣздами цѣсарской свиты. Але въ хвилѣ, коли цѣсарскій поѣздъ задержався передъ радою мѣста Львова, бувъ вже повный порядокъ наады пршеренный.

Дуже гарно представлялося мѣстце, въ котромъ рада мѣста на чолѣ съ президентомъ внтала Цѣсари. Трѣкофальна брама адвигнѣна коштѣмъ желѣзницѣй Кароля-Людина въ двоухъ каблучкахъ въ долу до горы сѣла всѣма нинѣсами веленой барыи; по середнѣмъ блестяла цѣсарска корона, по сторонахъ въ горѣ гербы мѣста и краю, починае желѣзничѣй эмблемата дуже удачно адѣланый. Надъ трибуною среди множенства китицъ цѣвтовъ и велени сѣмъ золотымъ канисъ: „Витай намъ, Милый Господине!“ Президентъ д-ръ Гвионьскій держачи на вышню вышнѣмъ подущѣмъ золоченый ключѣ мѣста Львова, окруженный радою мѣскою повнати Цѣсари слѣдуючою промовою: „Найсвѣтлѣйшій Панае! Рада мѣста Львова отъде Тебѣ Н. П.! Въ доказъ нашенной преданности ключѣ сего мѣста, а заравоужъ скандѣ найцарину подяку за уда-слѣпнѣмъ насъ прѣѣздѣ до нашего краю и мѣста. Бели посещение пануючою етъ и, кождѣмъ случаю для общателнѣйшъ цѣлѣмъ событиямъ, то Твоѣ Н. П. посещение етъ для насъ тымъ цѣлѣмъ шитымъ, що въ Твоѣй особѣ Н. П. вытѣмоу Монарху, котрый занисаетъ свои имя въ историю нашего краю и мѣста дѣлами, котрыхъ память бѣтъ рода въ родѣ будемо перешована съ вѣдичностью. Звернѣмъ къ азъкъ любви и адичности, котрую перенятъ мы въ Особѣ Вашего ц. и к. Величества, не можемо зложити въ розмѣрахъ отъновѣдомыхъ нашему багачю; повново однакѣ Н. П. прійнати ласкае увѣренъе, що умѣемо бути единными, що въ сердцѣ и пересвѣдченя походитъ оклики, котрымъ Тебѣ витѣмо: Найсвѣтлѣйшій Панае, нашъ величавый Цѣсарь и Король!“ Цѣсарь откликнѣ, якъ слѣдуе, въ немецкомъ языкѣ:

„Найсвѣтлѣйшою подякою отпѣваю въ замѣтъ за вашу преданность и обявы радости съ причины моего посещения, котрого я самъ уже давня бажаю. Отъ часу моего побыту въ томъ краю складано менѣ стѣлько доказѣтъ любви и привязанности, що я пересвѣдченый, що такожъ и въ томъ мѣстѣ стрѣчу ровне одушевленъе и для того съ правдивою радостію витаю мой побытъ посередъ васъ. Будьте пересвѣдченый, що буде менѣ ровне мило поспирати ваше добро и що посвящаячи особенну увагу всѣмъ вашимъ институтамъ, съ пріятностию буду глядѣти на поступающій розвитѣ сего мѣста, якъ такожъ на згѣду и задоволенъе его жителей, котры завсѣгды могутъ бути певныи мои неизмѣнной ласки и моеи живчивости.“

Капелія Гармонии заграла „димиъ народный“, а грѣмкѣй, одушевленый оклики нечисленныхъ уетъ овалиса по сѣхъ словахъ и не затихали шче черезъ цѣлу дорогу а и довго по томъ, якъ Цѣсарь вѣхавъ до своихъ резиденцій. Въдѣдѣ Цѣсари отащависа дуже свѣтло бѣтъ торжественныхъ вѣдѣдѣмъ другихъ монарховъ. Президентъ мѣста вхавъ передъ цѣсарскимъ поѣздомъ. Цѣсарскій поѣздъ цѣлкомъ отвергый, безъ венскихъ окрасѣ, безъ венской помпачиной выставности, въ легкомъ темнѣ уносила пара прекрасныхъ исогнѣднѣхъ коней; на колѣхъ стрѣлаецъ и повнѣмъ въ униформѣхъ цѣсарской прилуги. Разомъ съ Цѣсаремъ вѣворучъ вхавъ Намѣстникъ. За цѣсарскимъ поѣздомъ слѣдовало 6 повозѣтъ цѣсарской свиты. Никонъ оружейной стороны, ни одного разу войска, нигде ни одного на-вѣтъ полицая, — по обоухъ сторонахъ безчисленна люднѣтъ въ шпальерахъ и въ шпальернѣмъ лѣдѣ удержаныхъ, — се була адина сторожа и найвеличественнѣйша свита, якою може оточитися монарха. Такъ може вхати толькы правдиво конституційный монарха, такую сторожею своихъ народѣтъ може повелѣчатися толькы всѣма горячо улюбленый и величавый Цѣсарь Францъ-Іосифъ I. Булъ се — справдѣ мошна славати — прѣѣздъ улюбленого Отца до своихъ любящихъ дѣтѣй.

О годнѣй 11 передъ полуднемъ розпочалося представляемъ: двѣркихъ достойникѣтъ межѣ иншими: ин. Кароль Яблоневскій, гр. Казимиръ Красицкій, президентъ нашого суду д-ръ Іос. Шенсъ, гр. Вильгельмъ Семинскій-Левинцкій; духовенствѣ: рим. кат. архіеп. Вршхлавскій, Вир. Митрополитъ Іосифъ Сембратовичъ, Вир. еп. Сильвестеръ Сембратовичъ, архіепископъ ормицкій Романшанъ, крылошане всѣхъ капитулъ, настоятелѣ монастырѣтъ и парокій; шляхты на чолѣ съ гр. Казимиромъ Красицкимъ; корнусу офіцирского поѣдъ проводомъ командируючою генер. бар. Антцельгофена; краевского выдѣлау поѣдъ проводомъ кр. маршала гр. Веданцого; рады мѣста Львова поѣдъ проводомъ д-ра Гвионьского; грѣмнѣмъ Намѣстничества и кр. рады школьной вразѣ съ кр. радю адорѣмъ, директора вѣлции, директора почтъ и телеграфѣтъ; старшныи суду краевского, дирекцій скарбу и державной прокураторіи; ректора университету Львового и сенату университета; ректора политехники Завчовского съ профессорами Бсерманомъ и Фрайдомъ; настоятелѣвъ евангелической церкви и людской громады; торговельной и промышленной пѣм-

наты; президентѣмъ адвокатской и нотариальной комитаты; товариства господарского поѣдъ проводомъ ин. Адама Сапѣги; директорѣвъ среднихъ школъ и учительскихъ семинарій; директора промышленной школы ремесельной и модельовани, и депутатѣвъ петербургѣ. Цѣсарь ровновѣмъ съ многими членами депутатѣвъ выпусточилъ ихъ о отнѣшеня и станѣ краю. О год. 31, въ полудни посѣтивъ Цѣсарь школу кадетѣвъ въ казарни Фердинанда, стайнѣ артиллерии и вѣкладъ материалѣтъ тренowychъ. О год. 6-ой бувъ двѣрней обѣдъ, на котромъ межѣ иншими були Вир. Митр. Сембратовичъ, Вир. еп. еп. Ступницкій и Силь. Сембратовичъ, д-ръ Іосифъ Малиновскій и много посѣлѣтъ и иншихъ достойникѣтъ. Поѣдъ часѣ обѣду грала войска музика передъ Намѣстничествомъ а безчисленна люднѣтъ топилиса на шпальерахъ. Порядѣкъ бувъ всемоу вѣрцено удержаный.

Иллюминация и серенада.

Закотилося исе сонце торжественного дни за горами и толькы еще послѣдними золотыми лучами сѣло на крестахъ церквей, на зеленыхъ верхахъ высокого замку, на величавѣй конулѣ святоюрской церкви... вѣло, червонокло, мерло и погасло. На чистѣмъ небѣ замиготѣли нечисленныи зорѣ, а съ першимъ смеркомъ заблѣсан миллионъ ирнѣхъ свѣтлѣтъ въ всѣхъ бѣвахъ нашего города, тысячѣ газовыхъ лампъ загорѣли яснымъ поломѣнемъ, тысячѣ лампочкѣ заблѣстѣли по домахъ, по дахахъ, по двѣрничкахъ, по вежахъ. Згасло небесне сонце, але по всѣмъ городѣ розлилося нове свѣтло якогѣсъ дивного чару, чудовой оманѣ и краснѣ. Всѣ улицы стали мовбы въ поломѣннѣхъ ясного свѣтла, що повсеоу розливалосъ рѣзкобарными струями. Цѣлѣмъ Львовѣ ясны на ново будилосъ до нового жити: всѣ улицы наповнилосъ, переповнилосъ людьми въ найрѣзкобарнѣйшихъ строяхъ, а ряней промѣнѣ свѣтла сѣйчували акимъ магичнымъ свѣтломъ ти нечисленныи топыи народа и надавали имъ прекрасный видъ живописный. Куды ни глянути, всемоу розкрываються пречудный виды. Дома, украшенѣ хоругвами, фестонами и диванами, прибрали вечеромъ нову шату еще красну, свѣтлу, блестячу, чарбаву. Балконы озаянѣ, устеленѣ ковѣрцями и диванами, освѣченѣ тысячами свѣтлѣтъ; контуры архитектуры прекрасно вызначаються яснымъ либнѣмъ; стѣны и бѣна украшенѣ рѣзкобарными транспарентами; портретами Цѣсари и Цѣсаревон, архіепископа Рудольфа, австрийскихъ орлами, коронами, гербами, инициалными (початковыми буквами) членѣтъ Цѣсарской родины. Гденеде бѣвѣются среди зелени бѣветы Цѣсари и Цѣсаревон, свѣтлѣтъ нашон короткихъ выразѣтъ молоднѣсти, живчивости и бажана. Свѣтло бѣтъ на всѣхъ сторонахъ, мовъ струями розливаетъ широко й высоко и дуною адѣбависа въ гору. Перенесѣте на вышину и погляните на городѣ, а побачите цѣло море свѣтла, всемоу котлину мѣста залана огнемъ, мовбы огниною милою. А по надъ тымъ моремъ свѣтла видѣнѣся електричне сонце на европейской гостиници на маріацкой павлицѣ, долина свѣтла, а ще выше блестятъ ельке сонце електричне въ самомъ верху прекрасно освѣтасной церкви св. Юрѣ, наоситѣи и царюе надъ цѣлымъ мѣстомъ, а еще выше вышунулося нове блестяче лице ерѣбного

мессии и пальне по блакитному небу ередь миллиарды зорьок. А онде край неба на горѣ палае огонь, величавый полумѣномъ бые до самого неба — то горитъ свѣтлый бочокъ на высочомъ замку. И все то разомъ кануваетъ въ шибей чудный образъ невысказаной красы, милой гармоніи, чарливой живописности. А изъ того моря свѣтла и блеску низажаетъ гаморъ и гуробѣ шибей шумъ збуренного моря, выносятся гучній оканки и тысячнымъ гомономъ дунаютъ надъ цѣлымъ мѣстомъ. Се абраваетъ толпа народа навколо цѣсарской резиденціи. Веѣ прилгавочѣ улицѣ, цѣлы вазы биткомъ набиты и толькы тысячѣ головъ видѣются до свѣтла. Навѣтъ верхи поблизавшихъ домѣвъ, веѣ бѣна и балконы переполнены головами цѣсарскихъ людей; толькы передъ самымъ намѣстничествомъ — где резиденція Монарха — утворено свободне мѣстце для свѣтловѣ. Въ округѣ канувеной по серединѣ естрады для дириженса уставлено 420-ть свѣтловѣ, а на около окружила ихъ войскова музика. О годниѣ 2¹/₂ до 8 овалнен песелѣ звуки триофалного маршу композиціи львовского музика Тымоляского — се наблизавши въ трехъ сторѣвъ: отъ горы Кармелицкой, отъ Бернардинѣвъ и въ Новой улицѣ (теперь Соборной) три величавѣ струѣ свѣтловѣ. Шибей тысячѣ свѣтлѣвъ родѣвнѣвахъ въ три отдѣлы наблизавочисѣ теперь равомъ въ стройномъ ладѣ манило справдѣ людске око, мовбы се дѣйствено напылавши валѣ огневой, принаочнѣ рѣзнобарвнымъ свѣтломъ, и комасавлен навколо цѣсарской резиденціи. Дир. Микудѣ вступившѣ на естраду — а на балконѣ намѣстничества повинисѣ Цѣсарь въ уланьскѣмъ мундурѣ съ Намѣстничкомъ. Зашумѣло, загудѣло цѣле море людей грѣмкимъ оканкомъ: „Слава“, „Най живѣ“, „Многая лѣта“, „Vivat“ и съ того-тожъ повеселосѣ по цѣлымъ мѣстѣвъ, до неба дуновѣ ударило. Намѣстникъ давѣ знакъ руково, — а комѣ втѣхли оканки людскости засѣвѣвѣши величавый хоръ 420 свѣтловѣвъ въ супровѣдѣ оркестра польску кантату композиціи дир. Микудого. Веѣ безчисленна публика съ превеликою уваго выслушала сеи прекрасной кантаты. По убѣдично польской кантаты овалнен шибей грѣмкій оканки на честь Цѣсари, котрый стоячи на балконѣ съ уваго и видимою радостію выслушавѣ свѣтлу. По хвалѣ вступившѣ на естраду проф. Вахнинѣвъ, шибей настала тишина и овалнен торжественнѣй звуки руской кантаты композиціи самого дириженса. Бѣли всенароднѣй музичнѣй продукціи при такнѣ торжественнѣхъ, лѣвъ шибейше повитавѣ Цѣсари, макѣ передаѣти чувствѣ тысячѣвъ въ лучнѣй а веѣмъ вроумѣлѣй тоны музичнѣ, е-сли они макѣ бути выразомъ всенародного одушевленѣ, то руска кантата була бесперечнѣо такнѣ торжественнѣмъ свѣтомъ цѣлого народа. Композиторъ якъ не можѣ больше правдивѣо получитѣ въ кантатѣ величавѣ повату торжественнѣу съ мило-звучностію и глубокою вроумѣлостію чувствѣ. Тымъ перевышениѣ отъ польску кантату. Можна спорити о томъ, котрой кантатѣ отдати палму первенства до артистичности самой композиціи, але не ма найменшого сомнѣнѣ, що руской кантатѣ належитѣ первенство до повноты торжественного а поважного чувствѣ радости, сердечности и поетичности, що до свѣтловѣсти и свободного полету самыхъ мотивѣвъ. Въ руской кантатѣ справдѣ було чути свѣтлѣ не одного хору, а цѣлымъ мѣстомъ, любѣ ехо народнѣхъ житнѣвъ обхитовывѣхъ шибейше, наддало тому чувствѣ радости икусъ невысказану прирасѣу тужливости такъ властивой веѣмъ рускимъ племѣмъ народнымъ, а закончѣше гармонично съ вступомъ кантаты дуже удачно заокругило цѣлѣсти.

Самѣ фактѣ, що руска кантата кантативамувала цѣлу абрану публику по попереднѣй отенѣвно польской кантаты, найлучше доказуѣ ея перевышавочу удачностѣ. Руска кантата була дѣйствено шаромъ руского чувства народного. Не дивно, що побѣли руской кантаты овалнен

оканки на честь Цѣсари съ невысказанымъ ситуализмомъ.
По руской кантатѣ отенѣвѣши хоръ подѣвъ проводомъ славно звѣтного тенориста Цетвиньского „имѣть народнѣй“, котрый веѣ публика слушала съ откритымъ головами. Бѣце гомонѣли звуки народного имѣну, а цѣке овалнен на ново френетичнѣй оканки „Слава“, „Многая лѣта“, „Най живѣ“ и походѣ съ рѣзнобарвнымъ лампѣномъ и факлами дингувѣе напередѣ и середѣ неустаночнѣхъ оканкидѣ выво-днѣ своѣ живописнѣй еволюціи передѣ Цѣсаремъ. Цѣсарь перейшовѣ на другнѣй балкѣнѣ просто до Новой улицѣ и съ видимымъ задоволеніемъ придвинувѣсе сему походѣви канвичисѣ въ отнѣтъ на живнѣй оканки. Подѣвъ до девятѣи годъ, вы-ѣхавѣ Цѣсарь на профѣдку по улицѣмъ мѣста. Попередѣ ѣхавѣ начальникъ гоно-ровой сторожки дръ Громанѣвъ, дальше се-кретарѣ магистрату Вильковскѣй, потѣмъ президентъ мѣста безпосередно попере-днѣвѣ цѣсарскѣй повѣдѣ, за котрымъ ѣ-хали повозы цѣсарской свиты и рѣжныхъ достойничѣвъ, шляхты и т. д. На высочомъ замку пушено ракеты, що рѣжно-роднымъ грувами вѣвѣдѣ и свѣтлѣвъ ро-прискувѣлисѣ на погѣднѣмъ, темноснѣмъ небосклонѣ. У вѣвѣдѣвъ въ шаркѣвъ передѣ веѣмъ паладала въ око прекрасно освѣченѣ старинна вежа нашѣи Успенской Церкви, хочѣ треба жалѣти, що сильный вѣтеръ яннѣ протягавѣ вечеромъ повѣдѣ Льво-вомъ, гаснѣтъ дуже много лампѣ и не по-зволивѣ веѣмъ львовскимъ вежамъ (у-спенской, ратушевѣй и святоюрскѣй) заснѣти повнымъ блескомъ свѣтла. Именно освѣтленѣ ратушевой вежи газомъ се-вѣмъ не удалосѣ.
Дармо силувобѣе писарске перо хочѣ въ приближенѣи подати образѣ вло-минаціи цѣлого Львова. Слово малѣ и нѣмѣе тамъ, где треба барѣвъ, артисти-чного пенѣла и всеобнимающого ока. Толькы загадаемо лише за важнѣйшнѣ мѣстѣ. О-снѣтленѣ фронтѣу ратуша икъ и цѣлого рынку було справдѣ масетатичне и чару-юще. Навколо портретѣвъ и бюстѣвъ Цѣ-сари и Цѣсаревѣи умѣщенихъ на рату-шевѣхъ транспарентахъ пламенѣли ты-сячѣ миготливѣхъ вѣвѣдѣ газого освѣ-тленѣ, прегарна постѣтъ „Гостинности“, умѣщѣна надѣ бюстами рваливала въ сво-ихъ розвѣртыхъ долонѣхъ дѣвъ широкѣ струѣвъ огню, а на горѣ уносилѣ пламен-ной орелѣ австрѣйскѣй. Въ рынку було видно икъ въ бѣлѣй денѣ, а въ приват-ныхъ домѣвъ вызначалосѣ дуже естеети-чне освѣтленѣе балкѣноу дому п. М. Ды-мета. Посередѣ рѣзнобарвнѣхъ букетѣвъ вложенѣхъ въ рѣзнобарвного скла я-снѣли портрѣты Цѣсари и Цѣсаревѣи, а подѣвъ низи рускѣй написѣ „Многая лѣта“ въ бриллиантомъ свѣтлѣ; навколо вѣнцѣвъ въ лампѣ, а цѣлѣсть приберала оману дѣйствнѣхъ живыхъ цвѣтѣвъ.
За прекраснѣй транспарента „На-родного Дому“ вгадали мы вже въ попереднѣмъ числѣ. Нынѣ доволѣ буде замѣтити, що фронтѣи „Народного Дому“ не доставало хѣба одного газого освѣ-тленѣ, шибей на рѣннѣ стати съ величавою пламѣнѣноу ратушевого фронтѣу. Побѣчы рынку найкраснѣмъ свѣтломъ еиѣвъ плацѣ Марѣвнѣй. Веѣ окружающѣ лампичнѣ кушалени въ свѣтлѣ. Краснѣй буданѣсть гипотетичного банку еиѣвъ ты-сячѣми лампѣ, а трѣнъ Цѣсарскѣй устро-еннѣ на балконѣ съ бюстами Цѣсари и Цѣсаревѣи прекрасно выначавѣ въ цѣ-лѣсти свѣтловѣхъ линий. На готелью ев-ропейскѣмъ, Жоржа и Ланга горѣли сотни лампѣ и свѣчки, а электрѣчне сонце въ европейского готелью рваливало правдивѣе денне свѣтло по цѣлымъ плацу. Удачнѣми транспарентами отавачалисѣ: Митрополѣва палата, соймовѣй будынокъ, палата гр. Мара, дѣмъ бр. Розаштана, банѣвъ солимеснѣй и мн. ин. 00. Дѣмнѣ-никины выѣвѣли въ бѣнахъ свои дѣмнѣ-ничнѣ дѣнцѣо съ гербомъ бѣлого орла. Транспарентѣ съ бѣлымъ обрами були въ прочѣмъ дуже рѣдкѣ. Нашѣбнѣ було множество и то часто дуже оригиналь-ныхъ. Такъ пр. кушѣе обравѣтъ Фридѣ

выписавѣ надѣ своєю выетавѣо подѣвъ тран-спарентамъ: „Das allerschönste Huldigungslied — Singt seinem Monarchen „der Friede“!“
Згадувачи про украшенѣе Львова свѣ-тлѣмъ подѣвѣсти, що мѣсто и его мешканцѣвъ оказали велику толеранцію для рускахъ хоругѣвъ. Майже на кождѣмъ домѣ ро-внѣше руску синѣ-жовту хоругѣву.
Е. В. Цѣсарь въ церкѣвъ св. Юрѣи.
Вже отъ самого досвѣта обывавѣс живнѣй рухъ на площади передѣ церкѣвою св. Юрѣи. Численнѣ процесіи въ окрестно-сти Львова свѣтлѣми съ хоругѣвами до ар-хипрестольной церкви, абравлисѣ свѣще-ники, мѣщанѣ и селѣне прибувшѣ въ най-дальнихъ сторѣвъ Галичини на архипѣ-старейшѣ аванѣвъ. Вже передѣ 6-ю годи-ною вдвиѣтъ народа буѣвъ величественнѣй. Самѣхъ свѣщеннѣвъ прѣснѣло надѣ 400 въ супровѣдѣ своихъ парохѣиѣвъ и громад-скихъ депутатѣвъ. Справедливо замѣтили нашѣтъ польскѣй газетѣ, що отъ смер-ти б. п. Митр. Яхимовичѣ Львѣвъ не видѣвъ такого множества руского свѣ-щенства и руского народа равомъ аббра-ного на народне торжество. Въ народнѣхъ строѣхъ рускахъ мѣщанѣвъ и селѣнѣ мо-жна було оглядати веѣ отнѣвнѣ стрѣвъ руской Галичины.
О годниѣ 6-ѣй розпочали уставлѣ-тисѣ процесіи въ два стройнѣй шпальеры. За мѣстцевыми и позамѣстцевыми проце-сіями, що уставили цѣлымъ лѣвъ рѣжно-барвнѣхъ хоругѣмъ церковнѣхъ, почавши отъ улиц. Мицкевича ажѣ до першѣи брамы въ вѣвѣдовѣи, станули свѣщеннѣи будѣ въ церковнѣхъ ризахъ, будѣ въ чорныхъ шапѣхъ до самого вѣвѣду, дальше отъ першѣи до другои брамы утворили шпаль-ерѣ рускѣй ученики школы вправѣ и гимназѣй, рускѣй ученицѣвъ въ бѣлыхъ свя-точнѣхъ строѣхъ, оттакъ зновѣ група свѣщеннѣвъ въ ясныхъ фелонахъ, а у головнѣхъ сходѣвъ до церкви Пресѣв. Ми-трополѣтъ Киръ Йосѣфъ, Пресѣв. еп. еп. Іоанъ и Сильвестеръ и Впр. Оф. крѣл. М. Малиновскѣй въ прекрасныхъ митрахъ въ супровѣдѣ крылошанѣвъ ожидали Цѣсари. Въ внутрѣ церкви утворило духовенство шпальерѣ а въ навахъ побѣчныхъ и нагалѣ-рѣихъ внутрѣ церкви аббралосѣ множество руской свѣтлѣи интеллигенціи обохъ по-лѣвъ. 0³/₄ год. церковнѣй давонѣ звѣтели прѣвѣдѣ Цѣсари, а середѣ безчисленного народа овалнисѣ грѣмкѣ, одушевленнѣй оканки: „Многая лѣта“ и „Слава“. Якъ толькы Цѣсарь выѣвѣтъ передѣ церкѣвою въ своего повозу добѣрнѣй хоръ славно-звѣстнѣхъ рускихъ свѣтлѣвъ умѣщениѣ на балконѣвъ засѣвѣвѣши имѣть народнѣй, капеланы явили митры а епископы по-клонилисѣ передѣ цѣсаремъ; походѣ дин-гувѣе овалосѣ до церкви: найперше по-ступвала многочисленна асѣта, дальше крылошанѣ въ повнѣ-фикаціяхъ а оттакъ Впр. М. Малиновскѣй, оба Пресѣв. епи-скопы и Впресѣв. Митрополѣтъ безпосе-редно передѣ балдахинѣмъ несенѣмъ чѣ-тырма крылошанѣми, подѣвъ котрымъ по-ступавѣ Цѣсарь, а за нимъ его свита. Въ самой серединѣ церкви дѣткнувѣсѣ Цѣсарь поданѣо ему кронѣла, а крылошанѣ по-несли надѣ нимъ балдахинѣ ажѣ до бал-кѣстрады. Тутъ заннѣвъ монархъ мѣстѣце на трѣннѣ, митрополѣтъ явилъ митру и промовнѣвъ такъ до Найдостойнѣйшого Го-ста въ рускѣмъ языкѣ:
„Отъ кат. церкви научениѣ, же всѣ-кая властѣ отъ Бога — а мы повинувѣмосѣ тобѣше не для кары, но совѣти ради. Та-кожѣ приводитѣ намъ, що Величество цѣсарѣвъ и корѣвъ прѣдѣставѣ намъ на сѣй землѣ справедливѣсть и всевышнѣе Величество Госѣвѣа Бога и мы по попе-днѣноу самого Госѣвѣа Иесуса Христа от-даемъ Цѣсарѣи цѣсарскѣи, икъ Госѣвѣу Богу Бѣжнѣи. Зновѣ напоминачѣи, дабысѣмо прѣжде веѣтъ творили молитвы, молѣннѣ, прошеннѣ, благодарѣннѣ за царѣ и за веѣхъ, иже во властѣ сѣтъ, еиѣ совершавѣмъ по веѣхъ молѣннѣхъ нашѣго гр. к. обрѣда въ кождѣмъ подѣлькѣнѣнѣ. На сѣхъ обрѣ-дово-религнѣихъ основахъ свидѣсѣи непоколѣбима вѣрѣветѣ, щирѣвъ любѣвъ и

ничнѣмъ пероарушима предѣвѣть для Ва-снѣйшого цѣсарѣвѣа и Авгу-ста на незрѣвшѣну добротѣу сердца, на отвѣ-ц. и к. Апост. Величества о добро веѣтъ, котрѣ то великнѣ австрѣйской державѣ, ютѣе на искреннѣй добротѣлѣи осново-ванѣ въ Богу и на освѣченнѣй христѣи-анскѣй мудрѣсти В. ц. Апост. Величества, котрѣя не мечтаниѣмъ але точимъ мѣ-нимъ рѣчнѣи по справедливѣсти рассу-ждѣвѣтъ, бо глубоко памятниѣ сѣтъ въ тобѣ отношении Вашнѣмъ ц. к. Ап. Величества перѣшлѣго року нарѣченнѣмъ сло-вомъ: „Перевѣдѣнѣтѣ, же Русскѣи всегда були, сѣтъ и будѣтъ вѣрѣвѣи.“
„Тнѣ то высокнѣи добротѣла Вашѣго Величества плѣнѣвѣтъ сердца нашнѣ и у-тверждаѣтъ насъ въ нашѣй благодарнѣ-сти, любѣви, вѣрности и всегдашнѣй прѣ-данности къ Вашѣму ц. к. Величеству и Августѣйшѣи Династѣи, дѣлого и нашѣ съ великимъ восторгомъ и восхищеніемъ витаемъ Ваше ц. к. Апост. Величество въ семѣ дому Бѣжнѣмъ складачи нашнѣвиннѣй годѣ вѣгда благодарѣче и прѣ-снѣце Госѣвѣа Бога о сохранѣннѣ Вашѣго ц. к. Апост. Величества цѣла, крѣла, долгодѣнствующа и покорѣннѣ подѣвъ погнѣ Вашѣго Апост. Величества великого праѣи и суовѣста. Многая и благая лѣта!“
По той промовѣ вѣйтѣ Цѣсарь въ трѣну и ликуючи (въ нѣмецкѣмъ языкѣ) въ сердечнѣй привѣтъ, заявивѣ, що ника-ки не сомнѣвѣе о лѣоальности и пра-вѣванѣ Рускнѣмъ до пануемого Габсбург-ского Дому. При томъ запѣтавъ такъ Цѣсарь, коли отновлено церкѣвъ св. Юрѣи, на що отновнѣвъ Митрополѣтъ, що се де-вершено недавно, а Цѣсарь заявивѣ, що внутрѣ церкви припало ему до шѣдѣи.
Замѣтити такѣжѣ мусѣмо, що свѣтъ руского хору подѣчасъ „яктеннѣ за путе-шествующихъ“ буѣвъ прекраснѣй и звер-нувѣ на себе увагу самого Цѣсари.
Опустивши церкѣву, посѣтнѣ Цѣсарь Митрополѣта въ его палатѣ, а выш-повнѣи на балконѣ любовавѣс живо-писнѣмъ видѣмъ, якъ прѣдѣставляѣсѣ ему на мѣсто и его окрѣснѣтъ. Подѣчасъ того свѣвѣвъ хоръ на балконѣ церкви „Мно-гая лѣта“, а отнѣвѣвѣвѣ Цѣсари по-працѣли свѣтлѣви грѣмкимъ хорамъ нѣмъ „Слава“. Ентузѣистичнѣй оканки тысячѣвъ руского народа супровѣдѣвали Цѣсари цѣ-лою дорогою. Якъ доходятъ вѣсти въ вышпнѣхъ сѣвѣтъ, буѣвъ Цѣсарь дуже ура-дованнѣй глубоко-сердечнѣмъ привѣтомъ Рускнѣмъ въ церкѣвъ св. Юрѣи и передѣ найвышнѣми достойнѣками мило згаду-вавѣ о непоколѣбимѣй вѣрности руского народа. Навѣтъ польскѣй дневнѣи подѣ-сѣтъ, що цѣле торжество зробило на че-слѣвно агромаджену людѣсть поважнѣе враженѣе.
Е. В. Цѣсарь Францъ Йосѣфъ I. въ „Народнѣмъ Домѣ“.
Вчорашннѣй денѣ — буѣвъ памятниѣмъ денѣмъ для цѣловъ Галицкой Руси. Розѣ-влѣсѣ темнѣй хмары, що еше до недавнѣ передѣ цѣсарскнѣмъ прѣвѣдомъ несѣли на тихѣй небосклонѣ австрѣйской Руси, счезли веѣ обавы, замѣкли асѣ непра-хнѣльнѣй голосы прѣтивнѣкѣвъ Руси — Цѣсарь Австрѣи стануѣвъ посередѣ прѣ-дѣставитѣлѣвъ руского народа въ „Нарѣ-нѣмъ Домѣ“. Вже по дванадѣтѣи годнѣвъ почла збиратисѣ численна людѣсть пе-редѣ „Народнѣмъ Домѣмъ“ ожидѣючи прѣвѣду Цѣсари. Множество сѣланѣ окру-жило навколо „Народнѣй Домѣ“, а о 1-ѣй годнѣвъ вже була сала переполненѣа мно-гочисленнѣми прѣдѣставитѣлами всѣхъ ру-скихъ товариствъ и ихъ ѣннѣй. На обохъ галѣрѣяхъ зѣбрѣлисѣ рускѣй дамѣ въ ба-лѣвѣхъ строѣхъ. Сала прекрасно отнѣ-влѣна прѣдѣставѣласѣ справдѣ достойнѣмъ мѣстѣмъ повитанѣя Прѣдѣрогого Го-ста руского народа. Въ золотѣй драперѣи стѣнѣ, въ прѣхорѣшѣмъ украшенѣ стѣлѣ, въ деликатнѣмъ бордирѣнѣоу галѣрѣи ѣ оконѣ, — всюды пробѣвѣеся правдивѣо

естетичний смак. Навпротию бінокль по-середиці стовпа між двома середніми двері середніх уставлено прекрасний тронъ імператорскій укритий червоною аksamитомъ и пристроений на вишуканіхъ ніжкахъ. По обохъ сторонахъ трону под стіною уставлено залъ групи пишанихъ цитовъ. Въ горі надъ тронимъ унесено портретъ Царя пензля рускихъ охотниківъ зъ 1848 р. подарова Архидіакону бл. п. Софію Матерію Царя, півня нової церкви и патріарха книги „Домъ Народного“. О 1/2 год. уставлено представителівъ рускихъ товариствъ. Навпротию трону зливали яство представителівъ и членівъ „Народного Дома“, даше по правій стороні старшина и членъ „Ставропільского Інституту“, представителівъ „Русской Рады“ и „Академ. Кружка“, а по лівій стороні членъ „Галицько-рускої Матиці“. По бокахъ трону зливали яство во лівій стороні трону представителівъ и членівъ товариствъ: „Просвіта“, „Ім. Шевченка“, „Руской Бесіди“, и „Дружнього Анжаря“, а по правій стороні за столомъ представителівъ и членівъ товариства „Ім. Качковського“. Поближе трону зроблено яство такожъ для корреспондентівъ польскихъ и німечскихъ часописівъ. У стовп трону станули дві живі роки — дві рускі красавиці въ народній прехорошій строй пана Шепаровичъ и Велеховичъ. Передъ другою годиною явися председателъ „Народного Дома“ сов. Ковальскій а о 2-ій годінъ прибувъ протекторъ Н. Д. Віреосъ. Митрополитъ Іосифъ въ супроводі Превос. єпископівъ Ступинскій и Сальєстра Сембратовичъ, Вар. єв. М. Маліновського и крм. Жуковського, Петрушевича и Готеровського. О 3/4 на 3 год. озвалися зъ далека живі оклики звідкочай приїзді Царя. Председателъ сов. Ковальскій въ супроводі двохъ членівъ совѣту „Народного Дому“ ад. д-ра Добрянського и Гавришкевича посілиши повнати хлѣбомъ и солю Царя у брами Дому. На першій поверсі повнати Царя Протекторъ Н. Д. Віреосъ. Митрополитъ. Въ салі настаи торжественна тишина, а коли Царь явися въ супроводі по правій руці Віреосъ, Митрополита, по лівій сов. Ковальського єнтузіастичне „Слава“ всѣхъ зборянихъ привитало Найдостоїнйшого Госта Руси.

Всѣ низько склонилися на привітъ, а коли Царь стауви у стовп трону, озвалися милозвучній томи народного яву. Коли бѣсѣвано першу строчку яву роздалися одушевленій оклики „Слава“. Була се справдѣ торжественна, величав хвиля. На троні стоявъ самъ Царь, а навколо него многочисленній представителівъ руского народа въ невисказаній одушевленю. Се витавъ рускій народъ свого Царя въ своихъ долъ. Дві рускі дѣвчиці зближилися до Царя, швидко поклонилися до стовп Найдостоїнйшого Госта, а пана Юстинъ Шепаровичъ съ сердечною широкістю выголосила короткій, але въ си казиновохъ голосъ такъ миловий, солодкій, шаро-рускій привітъ: „Витай намъ, витай Найдостоїнйшій Пана!“ и вручила Цареві прекрасній букетъ бѣлихъ розъ. Цѣлтъ рускихъ красавиць бѣдавъ поклоніть молвою Руси, а сей привітъ зновъ озвался єнтузіастичнимъ „Слава“ зъ устъ тысящевидянолю съ дашкавою благосклонністю приймавъ цѣлты, и сов. Ковальскій выголосивъ съ торжественною повагою слѣдуючій привітъ:

„Ваше и. в. к. Августьскє Величество! Горятійше желаніе Русинівъ въ той хвилі исполнися, коли они такъ шасали, въ домъ тѣмъ, поді котрий Ваше Величество угольний камінь всеведомѣйше положили благоволив, поведѣвши до ту никогда неозабуданую реальність и ласку Вашому Величеству сердечнйше благодареніє на ново высказаній привітъ съ безпечнйшій приближени Тувъ въ севъ безпечнйшій приближени да вашої народности явено ми, пред-

ставителівъ рускихъ корпорацій, институтівъ и обществъ, високою чєсть и святую должність, Вашему Величеству, паншому Найяснйшому Царю и Всеблагому Отцю панного краю, принести намъ всебоданнйшій поклоніть. — Ваше Величество! Навитній день стаєся явкоповнанимъ днемъ радости для всѣхъ Русинівъ, подає намъ давно ожидану спосібність торжественно запоручити, що правдана вѣрність и непоколебима преданність Вашому Величеству и Всевоисочайшій Династїи, якъ були, такъ суть и повсегда будуть неоспоримымъ свойствомъ характера цѣлюв, три миліони числящій галицкой Руси.

„Тими то чувствами неизмѣнної вѣрности привітствуємъ и приймаємо Ваше Величество яко Найяснйшого Паншого Монарха и съ повнимъ довѣрїемъ и приступачи до престола Вашого Величества, смѣю поручаємо могутому покрову Вашого Величества все, що для Русина святимъ и дорогимъ: нашу народність, нашъ церковній обрядъ, нашъ языкъ, наше письмо, нашъ звичай и обычаї, все тоє зверхъ тысящлїте наслідіє руского народа — и зъ глубини сердець нашихъ молимъ: Боже Всемогущій, хороні и благослови нашого Найдорожшого Монарха Францъ-Іосифа I. съ Его Всебоданнйшимъ Домомъ! Боже сохрани, спаси и ущедрі Австрію!“

Царь бѣговѣвъ по німечки: „Съ прїятністю приймаю выразы вашої вѣрности и преданности. Бажаю, чтобы тѣя институты, поді котру я заложивъ угольний камінь, служили для добра державы и краю.“ (Möge diese Stätte, zu der ich den Grandstein gelegt habe, zum Wohl des Reiches und des Landes dienen).

Грѣмке „Слава“ озвалось въ отвѣдѣ на тїи царскій слова. Сов. Ковальскій предложивъ Цареві явныя побудуючонси церкви, а запитаний о будову церкви пояснивъ, що церковь вже будуется. Царь висказавъ свое явнѣ въ паятынку „Народного Дома“. Оттакъ послѣдовало представленіє поодинокихъ товариствъ. Сов. Ковальскій представивъ Цареві членівъ совѣту „Народного Дому“, представителівъ „Галицько-рускої Матиці“, „Ставропільского Інститута“, товариствъ „Просвіта“, ім. Качковського и др. Царь розмовлявъ съ многими, и имено съ М. Диметомъ, сов. Яновскимъ, крм. Павлюквичемъ, крм. Шведиквичемъ, сов. Демькевичемъ, инж. Гавришкевичемъ, проф. д-ромъ Ом. Огоновскимъ, проф. д-ромъ Шаршеничомъ, проф. Вахляничомъ и др. Проф. д-ра Ом. Огоновского розпитувавъ Царь близше о скѣлькості виданыхъ книжокъ и о книжкы школьній и выразився дуже похвално о товариствѣ „Просвіта“ (Das ist ein sehr nützlicher Verein). Довше розмовлявъ Царь съ Віреосъ, Митрополитомъ и єп. Ступинскимъ, а паконецъ зновъ звернувся до пана Ю. Шепаровичъ и запитавши єн, где пробувавъ и чи живють си родичі сказавъ, що позволивъ собѣ переслати си памятку, за що она подякувала. Хоръ заспівавъ „Многая лѣта“ и середъ грѣмкихъ окликівъ „Слава“ опустивъ Царь салю удаючи на другій поверхъ до руской гимназїи. Въ супроводі Царя були: Найяснйшій, ген. адъютантъ бар. Мондель, великій конюшій кн. Таксисъ, гр. Кивскій, ген. адъютантъ бар. Бекъ, вице-президентъ Найяснйштва Залевскій и советникъ двору Лебл. Цѣлє се торжество зробило на всѣхъ присутнихъ глибоке враженіє.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЙ.
ЗАГРАНІЦЯ.

Туретчина. Найновійшій телеграмъ дотичає справы турецко-чорногорскєи приєсаи подіа важныхъ відомостей, котрий окрѣпляютъ надіє, що еще передъ выходомъ демонстраційной флоты до Дульцины справа чорногорска буде зазначена и тымъ чинимъ флоты демонстраційна не розбито піваннхъ министровъ, Пертъ, якъ збѣсно, годився на бѣдому

Чорногорі Дульцину, але все настава на тоє, чтобы задала утихомирена Альбанійскъ оставлено при пїи міста Диношъ и Груду. Тое условіє Пертъ було узломъ, котрий мусѣвъ або розвязатися або пересѣчься. Найновійша відомість доносить о шасливомъ розвязаню того узла. Телеграмъ зъ Лондону до Polit. Corrєсп. доносить поді днемъ 11. пересня, що кабинетъ англійскій одержавъ задоволеніє, що князь Чорногорскій зрѣкаєся Диноша и Груды поді ухоловїємъ, що Пертъ мирно и формально бѣдаєтъ єму Дульцино. Телеграмъ же зъ Константинополя поді днемъ 12. пересня доносить, що всѣ державы агодилися дїшати Диношъ и Груду при Турци, коли безирозумно бѣдаєтъ Дульцино Чорногорі. Далше доносить Агенсе Навас поді днемъ 11. пересня, що охотники альбанійскій зъ Дульцины опустили на хвилю становища, котрї заклали регулярній турецкій войска. Охотники хотїли поному назадъ заняти свои становища, але бѣдали войскамъ бѣтертї, полишивши бѣлькѣхъ раненыхъ. Тая сама Агенсе Навас доносить поді днемъ 12. пересня, що 6000 Чорногорцївъ съ 8 арматами выршили до Дульцины, готовї ставати до бою въ случаю встрѣченого опору. Нарештѣ бюро Райтера доносить зъ Константинополя поді днемъ 12. пересня, що султаны давъ диміюю першому министрови Кадри баша и на єго ястводе именовавъ першимъ министромъ Саида башу. Въ ясьмѣ до Саида баші султаны говорять, що збѣ взгляду на важнѣсть ситуации и нагличу потребу орадогнѣ уважавъ конечнымъ змѣнити кабинетъ. Султаны съ довѣрїемъ покладаєся на здѣбности Саида баші явны надіє, що бѣи доволіючю рѣшеть нагличы питання. Крімъ Саида баші именованій еще новї министры: Ассимъ баша министромъ дѣлъ заграничныхъ, Серверъ баша президентомъ рады stanu, Ренеъ баша министромъ торговлѣ и Кїямилъ министромъ просвѣты.

Знаючи добре воєтїи найновійшій факта, имено занятіє войскамъ турецкими Дульцины и рѣвночасну змѣну кабинету въ Константинополі, мусѣмо прїйти до пересвѣдченїя, що правительство турецкоє на єрїю постановило сполнити волю Европы и признало, що дотеперїшня политика и рѣволоки, котру проводило министерство Кадри баші не доведо до добра. Якимъ чинимъ турецкій войска заклали Дульцино, значить, чи оскорили случайно зъ опущенїи становищъ альбанійскими охотниками, чи може порозумѣлся, якъ гдето догадуєся, хоть съ кѣлькома начальниками альбанійской лиги, доси на вѣрно не збѣсно. Тое обстоятельство, що князь чорногорскій прїставъ на повшеніє при Турци яство Диноша и Груды, треба прїнїсати поради державѣ. Мы збѣдали, що по прїбутю русскій бѣадры до Гравозы, си адмиралъ Кремеръ удався до Цетинїи. Не що ише, только бѣи уживъ своего вліяня на князя чорногорского, що толже зрѣкоя добровольно претовѣди до Диноша и Груды.

Інструкціи данї поодинокимъ ескадрамъ демонстраційной флоты все еще суть предметомъ догадѣвъ диваніарскыхъ. Тое только рѣчь нева, що Франція дала євому адмиралови окрему інструкцію, незгідну съ инструкціями прочихъ державъ. Адмиралъ французскій має въ олучаю рѣшачючїхъ крокѣвъ, якъ и пр. острѣляюая або высаджуваня войска на берегъ, жадати новыхъ интрукцій бѣгъ своего правительства. Константинопольскій диваніаръ Vakit удержує, що вождѣ ополченя флоты має интрукцію стрѣляти до Альбанійскъ, салыбы оскорились забѣваню Пертъ уступити зъ области Дульцины в высадити войска на суходѣлѣ, салыбы Альбанійскъ отвѣдали стрѣляти на стрѣлѣ флоты.

Нѣмечина. Австрійскій министръ дѣлъ заграничныхъ бар. Гаймерль бѣдѣвалъъ якъ збѣсно кн. Бисмарка зъ замку саксонскѣмъ Фридрихорге и оба конференция съ собѣю, — о чѣмъ имено, того никто достоверно не знає и не може знати, але може догадуватися беручи на яглядѣ вышїишій отношенїя зъ одной стороны державѣ Австрїи и Нѣмечины межѣ собѣю и зъ другой стороны тымъ обохъ державъ до другихъ европейскыхъ. Розумѣєся, що найблизшимъ и найважнйшимъ предметомъ конференціи мусѣла бѣти справа входна и всѣ печатѣ въ тѣмъ злогѣдѣ годити. Але гдетої голоси нестатїи розбираючи цѣлѣ и значеніє збѣду австр. министръ дѣлъ загр. съ нѣмечкамъ канцлеромъ не обмежавося только на комбинацияхъ дотичає отношенїя въ сѣй хвилі и на Балканскѣмъ обшествовѣ полуучинилъ, але сягають далше въ будущість и выведатъ оспитальную интеллекцію державѣ въ хвилю, коли Балканскій пѣвостровъ не буде базисерединымъ регулятивнымъ предметомъ отношенїя державѣ межѣ собѣю. Берлинскій корреспондентъ до Reuter Lloyd'a удержує, що збѣдѣ въ Фридрихорге манъ задѣчу доповнити тоє, що минушого року въ

Вѣднѣ було запланено и сформуловати тоє, на що въ Вѣднѣ только яко на прѣбѣдну точку поглядѣ збоженоса. Обстоятельство, що бар. Гаймерль взявъ съ собѣю до Фридрихорге двохъ урядниківъ заграничного уряду, котрї спеціально працюють въ справѣ входной, отвердѣе, що на збѣдѣ обговоривалося справа входна. Въ послѣднихъ часахъ стало явнѣ, що Англія бѣдѣ что бѣдѣ хоче осуществити свои тенденціи на орієнтѣ. Межи кабинетами въ Лондонѣ и Петербурѣ въ той справѣ явнує безпечрочно згода въ принципахъ, — для того бар. Гаймерль почувъ потребу довідатися, що думає чинити желаній канцлеръ на олучаї явны еспитальности. Зъ другой стороны и кн. Бисмаркъ такожъ радѣ почувти бѣгъ бар. Гаймерль, якъ поступилабы собѣ Австрія на случаї еспитальности въ Франціи. Колибы таямъ упало министерство Фрейсінета а наставъ кабинетъ Гамбетты, то легко моглобы прїйти до союза Англіи, Франціи и Россїи а Нѣмечина отовляла пзлована. Оставабы Нѣмечинѣ одинокій союзникъ — Австрія. И єво почнати берлинскій корреспондентъ до Reuter Lloyd'a, взаимній интересы обохъ державъ явны обохъ министровъ на яраду до Фридрихорге.

Австрійскій наслѣдникъ престолоа архикнязя Рудольфъ бѣдѣвалъъ зъ Праги по дорожѣ до Берлина. Дня 12 пересня рано прїбувъ цесаревичъ на дворець берлинскій, где єго повнати цесарь Вильгельмъ, наслѣдникъ престола, всѣ князѣ и генералиция. Осторожу говорю новїяла компанія полку цесаря Францъ-Іосифа. Цесарь Вильгельмъ и наслѣдникъ престола були въ мундурѣ австрійскыхъ, архки. Рудольфъ въ мундурѣ пруского полку Францъ-Іосифа. Въ хвилю надходу потягу музика заграля гимнъ австрійскій. Цесарь уцѣловавъ вышѣшого архикнязя Рудольфа, бѣгакъ посадивъ єго по правій руці въ повозѣ и бѣвїзъ до замку. Заразъ по прїбутю архикнязя до назначенныхъ єму апартаментѣвъ въ замку именовавъ єго цесарь Вильгельмъ генералъ-майоромъ и прїнїувъ єму явасоручно генеральскій штыч. По свѣдѣню у ижемого наслѣдника престола прїнимає архки. Рудольфъ членѣвъ амбасады австрійскєи, почѣвъ о год. 1 по полудни зложивъ явнѣ цесареві, бѣдѣвалъъ князѣвъ крови, амбасадорѣвъ русскєи и англійского, маршалка польного гр. Мольтке, гр. Стодбергъ Верниградѣ и еще кѣлькѣхъ достѣйничѣвъ. О год. 5 въ палатѣ цесарскѣй даній бѣдѣ въ честь архки. Рудольфа, на котрый запрошено 88 особъ. Вечеромъ бѣдѣвали войска банды сорокѣду. Хотѣй подорожѣ архикнязя Рудольфа не має выразного политичного значенїя, (архикнязя запросивъ цесарь Вильгельмъ до Берлина на маневры) — то все така тоє сердечнѣ и свѣтлѣ прїятнѣ архикнязя обѣднѣ о урѣннхъ дружинныхъ отношенїяхъ межѣ Австрією а Нѣмечиною.

Англія. Число стратъ Еюба хана въ битвѣ поді Баба Вали выносить около 1100 убитыхъ а 2000 раненыхъ. Англійскій войска перестали переслѣдувати Еюба утѣкаючю до Герату. Еюбъ однакоже бѣдѣ мусѣвъ и таямъ оскоро вертати зъ Герату, бо таямъ, якъ донесло бюро Райтера доносѣ зъ Смиль поді днемъ 12. пересня, и бѣбухло повстаніє. Губернаторъ постановлений таямъ Еюбомъ ханомъ збѣсталъ замордованный.

Италїя. Мы згадували вже коротко о побѣдѣ министерскѣи кризѣ въ парламентѣ италїискѣи. Причиною тоєи кризѣ сталися высадки въ Неаполи, случившїи поді часъ выборовъ до явсонъ рады. Доси въ радѣ малѣ большѣсть умѣреній либералѣ. При теперѣшнихъ выборахъ прогрессивная фракція ужай воєхъ усилїя, чтобы вывертѣ зъ рады консерваторѣвъ. Ия котѣра, однѣ зъ прѣводнїкѣвъ прогрессивныхъ либералѣвъ предложивъ министерству Кайроли Депреттиса умову, послѣдъ котрой правительство зъобязувалобы поддержувати черезъ свои органы фракцію Инкотеры при выборахъ до рады явсонъ, за що Инкотера поддержувабы министерску партїю въ парламентѣ. Кайроли не агодиєся на тую пропозицію, але Депреттисъ, министръ справы внутрїшнихъ подѣлаєъ Инкотерѣ и давъ бѣдѣднїи интрукціи неопалѣному прѣфектовѣ „Фаучиго. Полиційной агенты змѣшаннѣ въ яборчу агитацию, при чѣмъ не оббѣдѣлось бѣдѣ кровавѣи стѣчки межѣ народомъ а полицією.

Испанїя. Королева испанійска повнала 11. пересня дочку. Крестини инѣнтнѣ бѣбулися вчера.

НОВИНКИ.

— Царь Францъ-Іосифъ покровитель убогихъ. Межи воєтїи свѣтлыми значенїями душѣ и серця панного Найяснйшого Монарха, котрї уцїлило єго явудубѣднйшимъ владѣтельемъ, свѣтлѣ єго добросердечна явностодительности для бѣдныхъ и ограждающа, для т. з. низшѣхъ верствъ сѣспитальности. Искъ завсѣгда и вєсѣда такъ

и подъ часть своего побыту въ Галичинѣ Царю дже нагляднымъ способомъ показать, что ему лежитъ на сердце добро и щастие всѣхъ веретъ людности, равное якъ богатаго, стробного шлахты такъ и бѣднаго въ браку селанина або нужденного въ захатъ заробиника. Подъаеъ проѣздокъ Царя по улицамъ Львова многой прибушый въ всѣхъ сторонахъ краю селани и бѣднѣйшій житей Львова съ бичомъ сердцемъ ждали на улицамъ приближеня цѣсарского поѣзду, чтобы подати Монарху свои письменныя прошеня. Коли поѣздъ приближался, пропихался напередъ селани и убогий и писма свои кидали въ цѣсарскій поѣздъ. Не все однакожъ могло имъ тое удалити. Сторожа гонорова съ обнательнѣ мѣста Львова придержала петентѣвъ, — пераъ селанинъ чи селанина або заробиникъ чи заробиница выдирался и бѣгцемъ пускался за поѣздомъ але сторожа ихъ держивала. С. В. Царь добачивъ тое, що многой его подданъ не можуть передати ему своихъ прошенъ и для того бѣднѣйше при перѣздѣ улицами нарочно розглядывалъ на всѣ боки, чи немає кто до него яко просбы, а коли побачивъ кого такого, самъ протягивъ руку и власноручно отбиралъ писма; коли побачивъ, що кто спѣшился, або кого гоноровѣ сторожѣ держали, велѣвъ остановити поѣздъ, позвалявъ петентамъ приближити до поѣзду и принимавъ отъ нихъ прошеня. Такъ подчасъ одной проѣздки черезъ одну улицу Львова побачивъ Царя селанина не могущего передати писма и зараъ велѣвъ здержати поѣздъ. Селанинъ подошловъ до поѣзду, положивъ свой канцеляръ на ступень поѣзду а самъ одною рукою подавъ Монарху писма а другою взявъ монаршу руку и уцѣлувавъ. Подчасъ проѣздки Царя до Дрогомыжа два селани Гуцулы стояли межъ тоннами не допуская до передати Монаршѣ своихъ просбы. Надѣхавъ Царя, Гуцулы поднесли въ одной рукѣ шапки въ другой писма и кричали „Слава“ Царю спостерѣгъ ихъ, велѣвъ поѣздъ здержати и отбравъ прошеня. Вчера подчасъ посѣщеня Орманской катедрѣ Царя выѣхавши въ поѣздъ власноручно отбравъ больше якъ сто петенцій. Такъ само подчасъ посѣщеня „Народного Дому.“ Тамъ звышходительно, ласкливо поступивши Монарха побѣдилъ для Него сердца всѣхъ тыхъ члененныхъ масъ бѣднѣйшыхъ веретъ. Они побачили въ Монаршѣ своего наймилостивѣйшого Попровителя.

— Сегодня о год. 7 рано опуствивъ Царь Львовъ. О год. 6½ утворила всѣ корпорации, институты и молодѣя школьна шпаньеръ по дорожѣ въ томъ самомъ порядку, якъ при выѣздѣ Царя до Львова. На дворѣ представителѣ властей и корпораций попрощали Монарха.

— П. С. Гавришкевичъ, инженеръ при Намѣстництвѣ, членъ Народного Дому и Староуправляющій одержавъ отъ Царя въ даръ бриллиантову шпильку въ доказъ уваженя за устройство резиденци цѣсарской въ Намѣстництвѣ и Народномъ Дому.

— Сегодня открывался господарско-промыслова выставка товариства им. Мих. Качковскаго въ Коломый.

— Для убогихъ мѣста Львова и на вспомогу тыхъ, котры по Львовѣ спеціально удавалася отъ прособами до ласки монаршю удавны Царя 4000 зр., а для всѣхъ доброточныхъ закладѣвъ 2100 зр. — разомъ 6100 зр.

— Львовскому Товариству стрѣлочному подаровалъ Царь дорогій сервизъ сребряныя ложечныя въ 6 штукъ.

— На привѣтъ Царя подчасъ его побыту въ Черновицѣхъ прибудо зъ Ромуни самъ министръ войнъ Сляхцянну.

— По поворотѣ Царя въ Черновець до Галичинъ галичя шлахты насъ его сопроводити въ народныхъ стрѣлахъ ажъ до угорокн границѣ. Маршаловъ красной войны шлахты всѣхъ округѣвъ, чтобы завчасу до участи въ томъ сопроводѣ зголошувалася.

— Въ сирѣвъ отновленя краковского замку на Вавелеу дальшя уклады отъ мѣстоу Краковомъ вести буде архикапъ Кароль Людвикъ, котрый по отъѣздѣ Царя до Черновець удалася отъ тоеу цѣлю до Кракова.

— Приѣздъ Царя до Шлезия въ жонти уже на певно зановѣдженый. Въ Опавѣ и въ иныхъ мѣстахъ выбрано плея помитетъ для его принята.

— Въ нояи зъ суботы на недѣлю по 3 год. въ нояи выбулъ пожаръ въ головномъ Львовскомъ шпиталю на львовѣ крылѣ, где мѣстиво отдылъ горничный жиночѣй. Причина пожару была та, що пухля рура газова и задыла газъ. Дать цѣлого крыла, отели и помѣсть другого поверха згорѣли. Сторожа пожарна придержала дальше ширеню огню. Межъ хорими не було ніякого пощасного случая.

— Упокоилосъ бо. Захаръ Ревановичъ, приходившій въ Инновѣцѣхъ, дек. Прославского, переименовъ старикъ въ 59 р. жита а 28 священства и Михаилъ Шашковичъ, нашедши въ Куропатинахъ, дек. Березянь

ского въ 39 р. жита а 13 священства. Вѣчная имъ память!

— Поолому до рады державной зъ выборного округа Перемышль-Городокъ выбранный дръ Ритнеръ. Голосовало 1421 выборца. Дръ Ритнеръ одержавъ 764 а контр-кандидатъ дръ Швайеръ 649 голосѣвъ. За дромъ Швайеромъ були выборцы Городка.

— Завтра отбудетъ въ мѣщанскомъ касинѣ концертъ товариства музичного. Въ ономъ буде цѣлокомъ задержана та сама декорация, яка була на балю даномъ въ честь Царя. Початокъ о год. 8 вечеромъ.

— Мѣжнародный торгъ плодѣвъ рѣльничихъ разомъ съ выставоу хмелю красного устроено по Львовѣ галичце господарске товариство въ днѣ 4 и 5 н. ст. жонти с. р. Цѣль устроения мѣжнародного ажожевого торгу есть облегчати отбутъ краевыхъ плодѣвъ и позвалявати безпосередній торгѣй знешня съ войми значѣйшими торговыми Европы.

— Кн. Александеръ Любомирскій проживающій отъ двана въ Парижѣ, записавъ, якъ доведусь урядова газета львовска, два миліоны франковъ на рѣжнѣ цѣли въ Галичинѣ. Сумою тоеу мас розпоряджувати комитетъ, до котрого покликанъ будутъ межъ иншими: Водзицкій, дръ Зыбликвичъ и гр. Артуръ Поточкій.

— Погорѣло сильно днѣ 13 вересня село Буцалы въ пон. Руденскомъ. Жертвою огню внало 72 загородъ селянскихъ.

— Министръ просвѣты выдѣвъ розпорядженю, котрого постановленя мають на цѣль запобѣгти переповненю школъ середнихъ. До школъ середнихъ тишеюл майже все молодѣя; промышленники, хлѣборобы и торговельники отдають свои дѣти до школъ середнихъ, „естъ про тое обовязкомъ властей школьныхъ.“ — каже министрство — „дѣлати противъ тоеу загальноу тенденци, котра зъ одной стороны позваляе культуру рѣльничу и промыслъ рѣльничій наилучшихъ силъ, а зъ другой стороны пытворюе бесплодный и незадоволений пролетарятъ „образованныхъ безъ занята.“ Той отанъ, некоротный для рѣльничства и промыслу а збъ взгляды сосѣбныхъ дже школьнѣй оказуеся тымъ больше небезпечѣйшимъ, що обвѣзався въ найгустѣйше заселеныхъ провинцихъ державы.“ Розпорядженю министрствѣныи выказуе дальше, що въ наслѣдство тоеу промыслъ и рѣльничство унадають и конституе, що унадокъ тойзвеноливъ правительствово бачѣйше звернути око на засиновуваня школъ промысловыхъ. Цѣкавыи есть примѣры наведенны въ згаданомъ розпорядженю, що въ Чехахъ только 5—6 процентъ загальноу числа учениковъ зде несутъ зрѣлости съ добрымъ успѣхомъ; зъ загальноу числа 19.400 учениковъ школъ реальныхъ только около 1000 перешло технику а що наименше 3.000 учениковъ покидае рѣжнѣ рѣчно школы середнѣй. — Министрство поручае наконецъ директорамъ середнихъ школъ, чтобы они изучали людность о важности школъ промысловыхъ. Директоры повинны 1) при занисахъ до першюу класу выяснати родичамъ або отцѣвамъ талихъ учениковъ, котрыбы, зъ родничыхъ отношенъ або иншихъ взглядывъ здобули собѣ колѣсъ отѣтѣйшѣ становиве на поля промыслу, — що существуютъ школы промысловы, яку цѣль они мають, при чѣмъ зауважатъ треба, що передъ вступенъ до талюу школы повинны бы ученикы якимъ часть практиковати въ якомъ небудь ремеслѣ. 2) Директоры повинны ученикамъ якимъ низшимъ, показуючимъ здобѣдность до промыслу, выяснати, що побѣда мезлодиюу дороги образованя въ середнѣй школѣ а оттакъ на академии техничѣй, лежитъ передъ ними друга коротна дорога до осиленя фѣховыхъ вѣдомостей а то въ области середного промыслу. — Хотя тоеу розпорядженю министра просвѣты може найменше вымѣрене противъ Галичины, такъ якъ намъ надпродуциѣ интелекциѣи еше не доущае и школы промысловыхъ у насъ майже не ха, то все таки мѣстятъ оно посередню и для нашего краю изученю о важности засиновуваня школъ промысловыхъ. Дошерна коли стануть у насъ талѣ школы, буде обвѣзавомъ директорѣвъ середнихъ школъ наслѣднати родичѣвъ изучувати спожакъ дѣтѣй на промышленничкомъ, поки однакъ талихъ школъ не ма, то и галичскихъ директорѣвъ не може обвѣзавувати повѣсье министрствѣныи розпорядженю.

— Конкурсы учительскы. Рада школьна окружна въ Станиславовѣ розписуе зъ днѣ 31 сериѣ с. р. въ с. р. 1200 конкурсы 1) на посылу старшого учителя съ рѣчноу платою 600 зр. при другой 4 класовой школѣ въ Станиславовѣ и 2) на посылу учителя съ платою 300 зр. при 1 класовой етат. школѣ въ Олышанинѣ. Рѣшениѣ подана въ 6 тыднѣвъ отъ 10 вересня (т. е. першого объященя въ урядовомъ часописѣ).

— Кн. Демидовъ Салъ Донато зачатность выдѣвателю русс. газетъ „Современность“ А. А. Старинскому 5000 рубл. за напечатаня въ тѣбже газетѣ его биографи.

— Щасливый край — Франция, коли вже въ боюмохъ мѣсяцахъ сего года французскій скарбъ державный мас 104,845.000 франковъ надмыжкѣ понадъ предимногымъ бюджетъ на рѣжнѣ 1880.

Тельеграма „Дѣла“
(отъ спеціального корреспондента):

Коломыя 15 вересня. Среди ентузиастичныхъ окликѣвъ многочисленнаго русскаго народа въ Фыхавъ Цѣсарѣ до Коломыи и посѣтитъ обѣ выставки. Конвой Гуцуловъ на коняхъ прехорошій. „Слава“ и „Многая лѣта“ гремитъ повсюду. Подробный описъ въ дописѣ.

Курсъ львовскій зъ днѣ 13. л. вересня 1880

	ОПЛАТѢ ЖЕЛѢЗНЫ	
	В. ВР.	Р. ВР.
1. Акци за штуку.		
Желез. Кар. Людв. по 200 р.	281 50	284 50
Львов.-Черн.-по по 200 р.	167 50	170 50
Банку гил. галл. по 200 р.	296 —	300 —
2. Листы асѣ. за 100 р.		
Общ. кредит. галл. по 5% ав.	97 70	98 70
„ „ „ по 4% ав.	91 50	92 50
„ „ „ по 5% ав. период.	97 70	98 70
Банку гил. галл. 6% ав.	101 80	102 80
Листы дов. гал. русс. банку п. 6%	102 —	103 50
3. Листы довѣжы за 100 р.		
Общ. ред. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% довѣж. въ 15 лѣтъ	92 —	94 —
4. Облиги за 100 р.		
Индомпациѣ галл. 5% м. к.	97 30	98 30
Облиги коммунальн Гал. банку рустак. 6%	99 —	100 —
Пожачны кр. зъ р. 1873 по 6%	100 —	102 —
5. Лосы мѣста Кракова		
Станиславова	19 25	21 —
„ „	24 50	26 50
6. Монеты.		
Дунаѣ голдендорскій	5 51	5 61
цѣсарскій	5 55	5 65
Наполеондоръ	9 35	9 46
Пѣвнмеріалъ	9 60	9 74
Рубель росіейскій орѣбный	1 56	1 68
„ „ папероный	1 21½	1 24 —
100 марокъ нѣмецкихъ	57 80	68 35
Серебро	99 50	100 50

Товариство Просвѣта
набувши на власнѣсть
першій и наилучшій
НѢМЕЦКО-РУССКІЙ СЛОВАРЬ
Ом. Партицкого
объемлющій 820 сторѣвъ
рѣшилось изпжити цѣну Словаря
въ 3 зр. на 1 зр. 50 кр.,
чтобы тымъ чиномъ удегшити Ви. Пу.
блицѣ русскѣй купно такъ въ кожѣмъ
хвилѣ потрібного подручника.

Адреса: Товариство Просвѣта во Львовѣ.

Книгу дра Ом. Огоновскаго: **Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache** можна набути въ товариствѣ „желез. Шпаня польскѣй и кингарни Милковскаго, кингарни польскѣй и кингарни Зейфарта & Чапковскаго во Львовѣ и въ головныхъ кингарняхъ на провинци.

Для консументѣвъ и торговельничѣвъ
поруцае
КАВУ
включно съ плѣмъ и опакованьемъ,
franco на кожѣмъ почтову стацию австрийско-угорокн монархи за попереднимъ присланьемъ або послѣднѣмъ належитости за килограммъ.

- 1а Цейлонъ наилучша перлова зр. 2. — 1.90
- 1а великозерниста Куба — 1.90
- 1а арабска правдива Монка — 1.70
- 1а наилучша Ява — 1.55
- 1а доснонала Рио — 1.35
- 1а наилучша Порторико — 1.70
- 1а Ст. Доминго — 1.55
- 1а наилучша Сантосъ — 1.50

Г. Зингеръ, Триестъ.
(G. Singer, Triest.)
Докладный цѣнникъ (Preis-Courant) высыллю на жадане franco. (10—10)

Цѣс. кор. надворный
фабрикантъ бѣлизны
Е. ФОГЛЬ
Пляцъ Галичскій, ч. 14. поручае всяку еше оставшю
бѣлизну, полотна и ткацкѣ вырѣбы
о половину фабричноу цѣны — дешевше якъ всюду

Сорочки мужской зъ Шиньону, Оксфордскій полотняный або прадливо колѣровъ зъ кретому, кожѣмъ мѣры по зр. 1, 1.50, 2

Кависоны мужскы, полотняны по зр. 1, 1.50, 2

Шварцныи гладкы або колѣровы поѣтъ тузана по зр. 1, 1.50, 2

Кавтанкы отъ ногу и дергаи мужскы або дамскы по зр. 1, 2

Ковѣрчки дамскы чотырѣкратнй кожѣмъ часоу 6 штукъ по зр. 1

Ковѣрчки мужскы: Архивали, Ливольна, Шаллера, Майтха, Фларанса, Бисмарка, Галла, Рихтера и т. л. поѣтъ тузана по зр. 1

Маншеты мужскы або дамскы кожѣмъ часоу поѣтъ тузана по зр. 1, 1.50

Сорочки дамскы зъ Шиньону або полотняны по зр. 1, 1.50, 2, 3

Сиднѣи дамскы зъ Шиньону, полотняны або зъ Морѣ съ хоронимъ убраньемъ по зр. 1, 1.50, 1.75

Кавтанкы дамскы вѣсны въ обрубокѣ або гаетовой дже тонкѣ по зр. 1, 1.50, 2, 2.60

Румбурскы полотняны хусточки до носа 6 штукъ по зр. 1.50, 2, 2.60

12 штукъ хусточекъ до носа съ колѣровыми березками 6 штукъ полотняныхъ хусточекъ колѣров. до носа для заживающѣхъ табаку по зр. 1.50, 2, 2.60

6 паръ дамскихъ панчоухъ по зр. 1, 1.50

6 паръ дамскихъ панчоухъ колѣровыхъ витяныхъ по зр. 2.75

Обрусы на 6 оубѣвъ зъ бѣлого дамасту штука по зр. 1, 2

Обрусы до капы на 6 оубѣвъ полотняныи штука по зр. 75, ар. 1, 2

Серветы бѣлы въ дамасту въ шѣты 6 штукъ по зр. 1.75, 2

Серветы десертны бѣлы, тонкѣ 6 штукъ по зр. 1

Рушники въ дамасту 1½ лѣтъ вѣденскаго довѣжъ 6 штукъ по зр. 2

Старѣя полотняны 6 штукъ по зр. 1.25

Обрусы полотняны дамастны на 12 оубѣвъ по зр. 3, 3.50, 4.50

Наилучшій горесты вѣсны для дамъ съ пышно вырѣбленоу структуроу по зр. 2.50, 3.50

Румбурскы полотна вѣсны по 50 вѣд. алаткѣ ¼ широкѣ ар. 20

Румбурска себа по 40 вѣд. алаткѣ отъ зр. 14—16

Полотна румбурска ¼ и ½ широке 30 вѣд. алаткѣ по зр. 10, 11, 12

Шиньонъ наилучшого гатунку метръ отъ зр. 20—25

Простирала полотняны безъ обрубка 6 штукъ зр. 15

Плани отъ дѣцу сушеной, полотняны востокимъ прадливо колѣровы, зрѣтовѣй шлѣрека по чудно выкачѣхъ нѣмахъ.

Закупувашъ товарѣвъ въ высокости 30 ар. одержувать дарно 13 штукъ наилучшихъ серветъ дамастныхъ

Переплетиче заведење
МИХАИЛА СПОЖАРСКОГО
Во Львовѣ, въ Ставрошгійскѣмъ Институтѣ,

принимаетъ въ переплѣтъ: Напрѣстлѣвъ Евангелія отъ найблизкоушѣйшихъ до выборѣйшихъ, Служебныя и другыя книги церковныя, молитвословы іерейскы, молитвословы для дамъ и акасамѣтъ, сбору, великаго рода английскы полотна и пр., молитвословы другоу рода, дешовныи, всѣ книги школьны, науковы, цѣлыя библиотекы прикаты, — также брошюваныя великаго рода сочиненія въ всякакъ объѣмахъ и въ наибольшѣмъ чинѣ. На складѣ име Книги твердосты, рѣдкыи молитвословы для дамъ зъ джеу красныхъ переплѣтахъ и другѣ дошовны. Оууть и яныи металовы украшения на Кавтанкѣхъ очинуватъ, вырѣзати, деловителю и нововыдуматъ выдъ его доглядомъ. Цѣны приступныи какъ для бѣдныхъ громадь або издѣлюющихъ людей. Евангелія и пр. можна присылати почтоу и утворителю писемно о цѣнѣ и т. л. Вся работы зыловуватъ

точно, солидно, совѣстно и въ короткомъ часѣ.